

[Stæhr Johansen.]

lige Borger baade skal betale for og lide under.

Filmbranchen som Helhed er delt i tre Led: Produktionsselskaberne, Udlejningsselskaberne og selve Biografteatrene. Af disse er det første Led det eneste, der i Virkeligheden bærer en Risiko, fordi det i Øjeblikket med det nuværende Prisniveau koster 200 000—225 000 Kr. at optage en Film. For Udlejningsselskaberne er det et Spørgsmaal om flair, idet det dygtige Udlejningsselskab naturligvis maa have Blik for, hvilke Films det kan faa paa Udlejningsmarkedet. Det betyder naturligvis noget, men alligevel kan man ikke med den Filmsmangel, der er, sige, at Risikoen er stor. Men hvad angaar selve Biografteatrene, ligger Landet saaledes, at det praktisk talt er uden Risiko af nogen Art at drive et Biografteater. Det eneste, man er sikker paa, er Overskuddet, og det hvad enten Biografteaterledelsen har Initiativ eller ikke. Med den Maade, hvorpaa Filmene fordeles her i Landet, spiller det overhovedet ingen Rolle, hvem der er Leder af et Biografteater. En Biografejer er i Dag saa at sige uden Risiko, og selv om han ikke udfolder noget Initiativ, spiller det ikke nogen væsentlig Rolle. Derfor har den nuværende Ordning efter min Opfattelse spillet Fallit.

Et andet uheldigt Forhold, som ogsaa spiller ind ved den gældende Ordning, er, at man har oprettet et Filmsraad, som ogsaa høres med Hensyn til Bevillinger. Dette er noget, som rent principielt støder mig, idet jeg tror, at man, naar man saaledes har skudt et Udvalg, et Filmsraad, ind mellem Kommunerne og Ministeriet, derved udhuler det kommunale Selvstyre, som man jo dog inden for alle politiske Partier i dette Land ellers gerne ser udviklet i alle Retninger. Jeg mener derfor, at man i Virkeligheden maa undersøge, om man ikke i Stedet for at betjene sig af Mellemlid fra Ministeriets Side kunde søge at faa mere Kontakt med Kommunalbestyrelserne, end man har i Øjeblikket.

Nu skal jeg ikke dømme Filmsraadets Gerninger, for det har været en vanskelig Tid at arbejde i, men jeg synes, at det maaske spredt sig lidt for meget. Som Kommunalpolitiker og Formand for Biografteaterilsynet paa Frederiksberg har jeg haft Lejlighed til at følge en stor Sag, hvor man bl. a. ser dette afspejle sig, idet et af de største Biografteatre, vi har, Kinopalæet, skal have en ny Bevillingssøgere. Bevillingen søges nu af forskellige Personer og Foreninger, derimellem ogsaa Dansk Kulturfilm — jeg røber ikke nogen Hemmelighed, da alt dette

for længst har staaet i Aviserne. Her aabenbarer sig, synes jeg, ogsaa en Skævhed, idet Dansk Kulturfilms Ledelse i nogen Grad rekrutteres fra Filmsraadet — der er, saa vidt mig bekendt, 4 eller 5 af dette Raads Medlemmer, som ogsaa er Medlemmer af Dansk Kulturfilm, og de staaer altsaa som Ansøgere. Jeg mener nu — og betragter det som givet —, at i denne Sag kan de Medlemmer af Filmsraadet, som ogsaa er Medlemmer af Dansk Kulturfilm, ikke afgive deres Stemme.

Det forekommer mig, at hele Spørgsmaalet om Biografteatervæsenets Ordning er blevet saa betydningsfuldt nu med den store Vækst, der har været i Besøget i Biografteatrene, at jeg vil anse det for rigtigt paa nuværende Tidspunkt at faa en gennemgribende Undersøgelse af hele Forholdet. Man havde en Kommission, der, mig bekendt, arbejdede fra 1933—38, men dette Arbejde angik, saa vidt jeg ved, kun Filmsudlejning. Jeg tror, det vilde være rigtigt, om man fik undersøgt hele dette Forhold, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Justitsminister, at der foretages en Undersøgelse. Det er min Opfattelse, at saadan som det ligger i Øjeblikket, er der begaaet for mange Fejl. Der er for faa Teatre, og jeg henstiller, som sagt, at man hurtigst muligt tager dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Der hersker vist fra alle Sider i denne Sal Enighed om, at det danske Samfund skylder de søfarende stor Tak for den Gerning, de udøvede under Krigen. Med Livet som Indsats opretholdt de, der sejlede herhjemme, vore livsvigtige Forbindelser, uden hvilke alle Hjul var gaaet i Staa, og den bitre Nød vilde have holdt sit Indtog. For dem, der sejlede uden for Spærringen, var Indsatsen ikke mindre. De var de første Danske, der aktivt gik ind i Kampen for de Allierede, og var derved med til at give Danmark en Position ude i den frie Verden. For de flestes Vedkommende gælder det, at de har været væk fra Danmark i 5—6 Aar, og saadan som Forholdene nu var, maatte de sejle under engelsk Hyre, der var mindre end den danske. Dette Tab i Hyre beløber sig til 10—25 pCt. Der har mig bekendt været forhandlet om dette Spørgsmaal i længere Tid, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Handelsminister, at den danske Stat ser venligt paa dette Spørgsmaal og udbetaler Differencen mellem den engelske og den danske Hyre.

De søfarendes Afsavn ved ikke at være i Forbindelse med deres Hjem og deres Kære tillige med det farefulde Arbejde, der var